

PlaçaGran

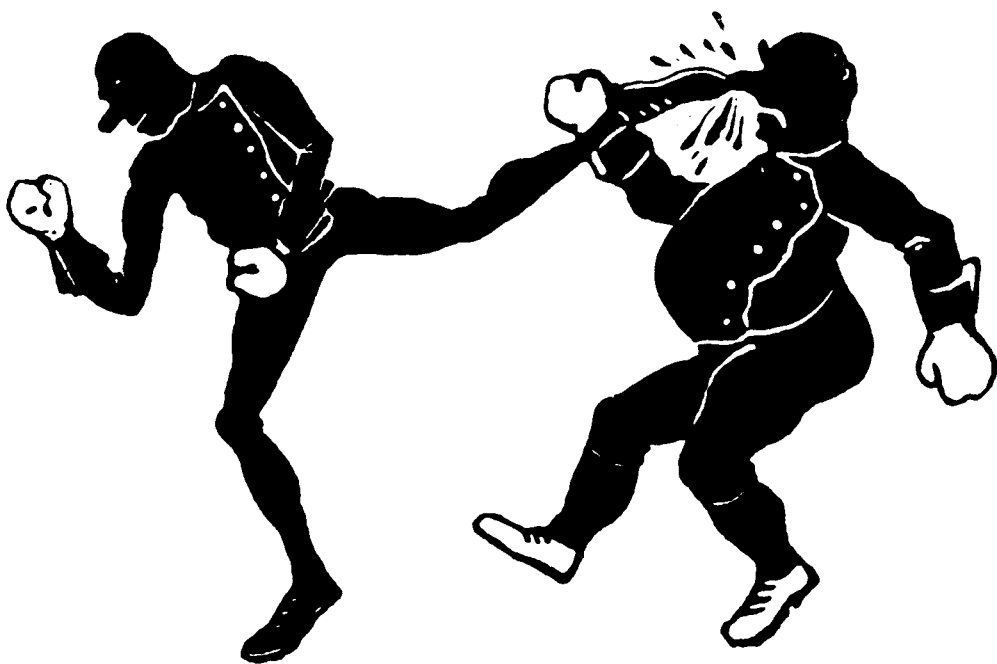
Publicació
Granollerina

Núm. 4

Dissabte, 25 de novembre del 1978

Preu: 25 pts.

Editorial

La Constitució truca a la porta amb institucions anticonstitucionals

La Constitució espanyola està trucant a la nostra porta. Els nostres ciutadans han rebut a casa seva un quadern que conté en versió doble capiculada —castellana i catalana— el text constitucional, aprovat per les Corts el 31 d'octubre de 1978, anecdòticament editat a Parets del Vallès.

Paral·lelament la Junta Electoral de la zona ha anat convocant els membres que, el sis de desembre, hauran de formar part de la Taula Electoral, amb una notificació redactada íntegrament en castellà (Modelo RCM/5). L'ofici que l'acompanyava, per fer joc, amb membre del «Ayuntamiento de Granollers» i signada per «El Alguacil», també escrita en castellà. Ara s'ha enviat un altre comunicat (Modelo RCM/8) requerint als citats X a una «reunión en el Ayuntamiento». Realment és una de les males jugades a que ens tenen acostumats el nostre Ajuntament, amb demòcrates inclúts.

El que és encara més greu és que totes les persones que havien passat pel Registre Civil a catalanitzar el seu nom de pila, els hi ha vingut la designació —que es comenta, feta «a dedo»— amb el seu nom antic.

La Constitució, que es presenta, diu que «La riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que serà objecte d'especial respecte i protecció» (article 3, apartat 3).

Ignorància, mala fe, cansament... alguna d'elles deu ser la desafortunada causa d'aquesta relliscada. Sembla com si ens volguessin dir: La Constitució espanyola respectarà i protegirà el català, cosa que l'Ajuntament i la Junta Electoral no fa. Es això el que ens volen dir? Els que regeixen el municipi s'han merescut novament la medalla pel poc respecte envers la nostra llengua.

Roda de Premsa

Dues forces democràtiques de Catalunya

Ens parlen de la seva entesa

El passat dia 17, en el local de Convergència, assistírem a una roda de premsa a la qual hi volgueren donar certa solemnitat. Els partits de la Convergència i de la Unió, ambdues democràtiques de Catalunya han arribat a l'acord d'entesa permanent. Pel que vàrem veure en la presentació compenguérem de seguida que eren com uns germans que s'havien entestat en aconseguir, cadascú per ell, la mateixa cosa i això els havia separat. Després veieren que anant junts a totes era el més bon camí per aconseguir-ho. I ara s'han recordat altra vegada dels jocs de la seva infància. Ens parlaren que encara tenen més germans, com són l'Esquerra Republicana i el Front Nacional, als quals esperen amb els braços oberts.

Ens parlaren d'accions que havien realitzat junts com són la impugnació municipal de l'impost de radicació i de l'altre impost sobre l'alçada, els volums no edificats o alçades permeses no edificades. Ens parlaren de l'estudi que s'està realitzant sobre el Pla Parcial de Can Torras i les divergències que tenen amb l'Ajuntament, sobre el terreny que han de dedicar a serveis.

En un capítol a part ens manifestaren l'acord que havien arribat juntament amb el PSUC i el PSC amb l'Ajuntament que es comprometé a donar coneixença anticipadament de tots els permisos d'obres als delegats dels quatre partits.

No obstant no ens volgueren revelar la llista de les eleccions municipals. Alegaren dues raons. La primera que tenen llista, encara oberta i que no està ordenada. L'altra raó és que la llista s'ha de donar en el moment oportú.

Amb finura ens digueren inoportuns i encara volien després que els preguntéssim quants militants de la comarca amb l'expulsió d'en Canyelles havien abandonat U.D.C. Però, tant si volíem com si no, haguérem de saber que ningú no havia desertat. Els deixàrem joiosos i feliços del seu retrobament, que després havien de fer públic a la Sala de Cultura Sant Francesc.

J. F.

Xarxa d'Oficines
que la
Caixa de Pensions
per a la Vellesa i d'Estalvis
té instal·lades a Granollers

Oficina Principal

Plaça Maluquer i Salvador, 3 - 4 Tel. 870 42 40

Agència Carrer Girona

Carrer Girona, 85 - Tel. 870 51 58

Agència Estació

Carrer Colón, cantonada A. Guimerà - Tel. 870 21 29

Agència Roger de Flor

Carrer Roger de Flor, cantonada Sant Josep - Tel. 870 98 62

Agència Mercat de Sant Carles

Carrer Rec, 1 - Tel. 870 54 89

És precis afinar qualsevol crítica

Sr. Director.

Permeteu-me, primer, que em congratuli amb vos de la col·laboració de «Xixu». ¿I «L'Altre»?

Després, la crítica que preteneu amb el «Schubert no s'ho mereix i el públic tampoc». La trobo eixelebrada. El vostre crític d'art —que jamai he dubtat hagués de ser un llicenciat en Història de l'Art, i feu bé de puntualitzar-ho— potser que, si pensa exercir de crític, de bell antuvi estudiés ètica. Així sabria la importància de les maneres respecte les circumstàncies. En el cas dels Festivals de Música de Granollers per l'altruisme i la dignitat d'aquells que els organitzen —entre els quals hi compten el voluntariós Jordi Saurí que segurament no és llicenciat en res, però que és dels que fa país— és precis afinar qualsevol crítica. No se'ls pot tractar amb menyspreu, no s'ho mereixen, encara que el cartell fos com fos

D'aquest cartell vaig sentir-ne un comentari just, tal vegada un xic melanconiós. Deia una noia al seu company, però com si s'ho digués així mateixa, a l'entrar ambdós al Museu (?): «Tant mateix és ben vulgar. No s'aguanta ni de dibuix, ni de color, ni de res... Però tant s'ha val: ara sentirem Schubert».

Respectuosament,
Manuel Pagés i Mogas

L'apotecari

NOVEMBRE		FARMÀCIA
Dissabte	25	Ochoa
Diumenge	26	Rahola
Dilluns	27	Torrents
Dimarts	28	Arimany
Dimecres	29	Bellavista
Dijous	30	Jonch-Pulg
DESEMBRE		
Divendres	1	Montaña
Dissabte	2	Parera

Plaça Gran

Director: Joan Barcon i Prevosti

Redacció: Arian Botey, Josep Cardús, Manel Clot, Joan Colomer, Josep Comas, Lluís Diumaró, Josep M. Farnés, Josep Garrell, Esteve Sala, Lluís Tintó.

Col·laboradors: Lluís Bauxell, Pere Canal, Vicenç Oliveras, Francesc Sala, Martí Suñol, Esteve Sarroca.

Corrector: Jaume Camp

Disseny: Amador Garrell

Administració: Montserrat Ponsa

Correspondència: Anselm Clavé, 46 Granollers

Editor: Premsa Vallesana, S. A.

Dipòsit legal: B-33227-1978

Imprimeix: Gràfiques Garrell

Lladres a l'Institut

No és agradable tenir d'informar de lamentables fets que han passat en el centre docent de segon ensenyament del carrer Roger de Flor, concretament a l'Institut, que s'ha vist sorprès per l'actuació d'un lladres que, com és costum d'avui dia, són incontrolats.

Davant dels fets, la reacció dels perjudicats queda reflexada amb els textos que foren exposats en les parets de la sala d'entrada que textualment deien:

Venim a l'Institut per estudiar. Per estudiar, hem de deixar les coses; si les deixem ens les foten; si no les deixem, no podem estudiar, i si no estudiem ens foten.

Conclusió: Sempre estem fotuts. El dibuix de la popular caràtula de: Llibertat d'expressió i seguidament: També volíem opinar.

Un Grup de 2.º C BUP Nocturn

Ladrones en el Instituto !!! ALERTA!!!

Mientras los alumnos venimos a estudiar, hay personas que aprovechan la confianza que se les da, para robarnos, no sólo cosas materiales, sino incluso libertad y bienestar para convivir todos en este Centro.

Denunciamos:

La falta de seguridad del Centro

La irresponsabilidad del alumnado

La pasividad ante estos robos y destrozos

Exigimos: Una respuesta a tales hechos y para ello PEDIMOS la colaboración de todos. Ya que los problemas son de TODOS.

Les nostres classes són saquejades. Estarem quietes davant d'aquests fets???

El que se'n portaren els lladres, en les classes de nit, van ésser bolsos, diners, llibres i prenes de roba i com nosaltres, us fareu la pregunta: Què no hi ha cap mena de vigilància?...

Plaça Gran a la Televisió

Ens ha sorprès que la Televisió hagi distingit al nostre setmanari en el programa de quarts de dues del migdia, de dimarts passat, en el que fou presentada la pàgina «Hem recuperat el sot...» en els comentaris sobre la premsa comarcal.

Molts polítics i estaments, amb la seva influència malauradament no aconsegueixen ser televisats, per això ens ha sorprès que el nostre modest setmanari, sense cap influència, hagi aparegut en els aparells televisius encara que d'una forma llampec...

La ciutat cau i s'aixeca de nou

La ciutat vella poc a poc va essent endarrocada, últimament han desaparegut les antigues cases de Can Vila, courer, i la del costat que anys enrera hi havia les oficines de la Telefònica, de la Plaça dels Porcs, també li ha tocat el torn a la popular herboristeria de Can Mariano Puig dels Taxis, de la Plaça de la Corona, que en un obrir i tancar d'ulls van anar a terra.

Com es pot observar dintre de poc i podrem contemplar nous habitatges col·lectius que ampliaran els alarmants déficits de serveis i respiració en el centre cívic de Granollers.

Unes altres obres de construcció

També hem vist a realitzar obres a l'antiga casa del veterinari Llobet, coneguda per Cal Ferraret, situada al carrer Prim, que són molt comentades pels veïns, perquè segons sembla aquesta casa havia de desaparèixer, com totes les del carrer Torres i Bages, per ampliar el final de la Carretera de Caldes.

Com és de suposar no tenim res en contra amb el Gremi de la Construcció que té necessitat de treballar, però ens preguntem: Com s'ha concedit el permís d'aquestes millores?..., o tots moros o tots cristians.

Mossèn Cinto Verdguer ha estat ornamentat

Els veïns, i els que no ho són, del Barri del Ninot i de la Plaça de la Muntanya, que fa 24 anys es diu Plaça Mossèn Jacint Verdguer, estan tots cofois ja que ningú esperava la transformació agradable que ha sofert amb l'embelliment floral que fa pocs dies s'hi ha plantat, com també la instal·lació de nous gronxadors per a la mainada.

No tot han de ser quelxes i per això felicitem a la secció municipal de Parcs i Jardins, pes aquest bon acudit que fa molt agradable passar una estona a la Plaça de Mossèn Cinto.

«Anella» revista comarcal

El proper diumenge, 3 de desembre, a les 10 del matí, en el local de l'Agrupació Sardanista, es celebrarà la reunió de les 14 representacions dels pobles que formen l'Anella del Vallès, que tractaran de la preparació del número primer de l'Any '79 i de l'organització del Primer Aplec Comarcal de l'Anella, a Marata.

Primera exposició pictòrica de Soldevila

El dissabte, dia 2 de desembre, a les 7 de la tarda, serà inaugurada, a la Sala Sant Jordi de la Caixa d'Estalvis de Catalunya, una exposició de pintures del jove granollerí, Soldevila, qui per primera vegada presentarà la seva obra públicament.

Esperem que aquest jove inquiet, obtingui el beneplàcit de la gent que visita les exposicions, que d'aquesta forma es veurà impulsat a que continui pintant en el futur.

Conferències bíbliques

Amb una bona campanya de publicitat s'ha anunciat una tanda de Conferències Bíbliques, a càrrec de Joan Gil, conegut evangelista i conferenciant bíblic, que es vénen celebrant del dijous passat, i que finalitzaran demà diumenge, dia 26, a les sis de la tarda, amb el tema «El gran canvi», a l'Església Evangèlica, carrer Colòmbia, 1 - Font Verda.

Una altra Exposició Col·lectiva al Casino - Club de Ritme

Avui dissabte, a la Sala d'Exposicions del Casino - Club de Ritme, serà oberta una nova Exposició Col·lectiva, que esperem que serà tan visitada com la que fa pocs dies va clausurar-se.

Agrupació Excursionista Granollers

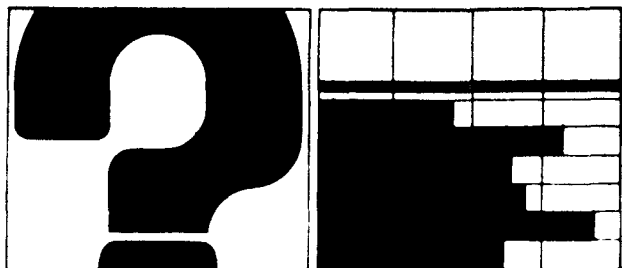
La setmana passada s'anunciava que el passat dimecres, dia 22, tindria lloc a la Casa de Cultura una Conferència a càrrec de Josep Estrada i Garriga, un dels socis fundadors de l'Agrupació, que versaria sobre la Història i l'origen de l'Escut de la Ciutat de Granollers. Aquesta conferència, per causes imprevisibles, ha estat traslladada al proper dimecres, dia 29, a les 10 de la vetlla, a la Casa de Cultura de la Fundació P. Maspons i Camarasa.

Si bé el passat dia 22 tingué lloc una interessantíssima conferència sobre l'Ensenyament de la Natura, que va complaure al bon nombre d'assistens.

Especialitats Tres Pins
Plats cuinats
Aliments al natural

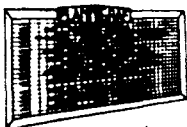
Tres productes de...

Conserves PUIG
Granollers

NO IMPROVISE... ¡PLANIFIQUE!

La diversidad de sistemas y materiales con que contamos, nos permite resolver adecuadamente cualquier problema de planificación y control gráfico

sistemas

PLANNIGRAF®

UN COMPACTE COMERCIAL

La Libreria i Papereria
Tècnica de Granollers

Anselm Clavé, 36 - Tl. 8700432

Magatzem i Taller:

València, 27 - Tl. 8702881

Fundada l'Any 1930

ANYS i EXPERIÈNCIA CONVERTITS EN EFICÀCIA

PONGASE A NIVEL EUROPEO.
CON UNA CONTABILIDAD COMODA.
MODERNA. AGIL Y EFICAZ

imo

MATERIALES AL SERVICIO DE LA TECNICA CONTABLE MAS MODERNA

som

**Auto-Escola
CANO**

aviat ens coneixerà per

**Auto-Escola
SCALEXTRIC**

locals climatitzats · sala de biblioteca ·
bar · música ambiental · sala de teòriques
cabines electròniques

PREUS POPULARS

Passeig de Colom, 29
aviat, una nova secció al
Carrer Roger de Flor, 57
GRANOLLERS

Cinquanta anys de l'Escola Municipal de Música

El 17 de novembre del 1927, el regidor de l'Ajuntament en Francesc Sala i Torras, proposa la creació d'una Escola Municipal de Música, i per a portar-la a terme, formar una Junta Gestora amb dos regidors, el president de l'Associació de Música, Sr. Magí Anglès i els mestres Bataller, Font i Ruera. Intervenen a la sessió municipal els regidors Barbany i Parera tot animant la proposta amb l'esperança que en pogués sortir una Banda Municipal. El Ple de l'Ajuntament acorda formar la comissió que queda integrada pels senyors ja anomenats i pels regidors Sala, Barbany i Parera.

Aquesta Comissió comença a treballar aviat i aconsegueix que en el Pressupost del 1928 ja hi consti una aportació per a la futura Escola.

L'11 de gener del 1928 els Srs. Sala, Barbany i Anglès, s'entrevisten amb el mestre Joan B. Lambert, Director de l'Acadèmia de Música de la Casa Provincial de la Caritat, home molt relacionat amb Granollers, el qual demostra un gran interès per la idea i tot aportant consells per a la futura Escola, accepta formar part del Tribunal d'oposicions juntament amb altres dos músics.

El 15 de gener «La Gralla» en un editorial de l'Amador Garrrell es fa ressò dels esforços i projectes de la comissió.

A finals de gener ja es coneix el nom dels dos components del Jurat Qualificador que juntament amb el mestre Lambert componen el Tribunal d'oposicions. Es tracta del Director de l'Acadèmia Marshall, el mestre Domènec Mas i Serracant; i el fill de la nostra ciutat i distingit mestre d'orgue Mossèn Josep Colomer.

El dissabte 4 de febrer, a casa del Sr. Anglès, President de l'Associació de Música, es fa una reunió a la qual hi assisteixen tots els membres de la Comissió Srs. Sala, Barbany, Parera, Bataller, Font i Ruera. Es parla de la composició del tribunal, de redactar les bases del concurs d'oposicions i de mirar d'obrir l'escola pel mes d'abril.

El dijous dia 22 de març, a les 4 de la tarda al Casino s'obre el tribunal d'oposicions per proveir dues places de Professor de l'Escola Municipal de Música. Per a la plaça de professor de solfeig i teoria es presenten els mestres Josep M. Ruera i Joaquim Pla; i per a la plaça de teoria i piano el mestre Aureli Font.

El tribunal d'oposicions integrat pels mestres Lambert, Mas i Serracant i Colomer, atorguen les places a Josep M. Ruera i Aureli Font.

El «Diari de Granollers», el dissabte 31 de març, publica un número extraordinari dedicat a fer la glosa de l'Escola Municipal de Música. A la portada, fotografies del President del Jurat Qualificador en Joan B. Lambert, i els dos professors Josep M. Ruera i Aureli Font. A l'interior articles de J. B. Lambert, Domènec Mas i Serracant, Josep Colomer, Josep Coma, Lluís Millet, F. Torras Villà, Josep M. Ruera, Aureli Font, M. J. Raspall, Alfred Canal, F. Sala Torras, Magí Anglès, i d'en Pere Vegué.

Al mateix temps es dona a conèixer que l'Ajuntament en la darrera sessió del dijous 29 de març acorda felicitar els mestres Lambert i Colomer per la valuosa aportació a les tasques preliminars de la nova Escola.

A «La Gralla» del dia 1 d'abril hi trobem un article d'en Josep M. Ruera titulat: «L'Escola Municipal de Música és per tots», i en el mateix número una nota curta en la qual s'anuncia el començament del Curset preparatori per l'endemà dia 2 d'abril, començant les classes de solfeig, teoria i piano a l'edifici Pereanton, on hi ha les aules de les Escoles Graduades. Les classes són de 6 a 8

La nostra Galàxia

Quan la gran majoria del país s'esforça en trobar camins de convivència, hi ha persones que adopten actituds que, entre altres qualificatius, mereixen el d'absurdes, perquè, senzillament, no condueixen enlloc.

Una d'aquestes actituds és la dels terroristes. Matar, una setmana sí i l'altre també, agents de les forces d'ordre públic, o bé altres persones, no té cap mena de justificació, ni cap perspectiva de futur.

Com tampoc no té cap perspectiva de futur —i aquesta és també una de les actituds absurdes— instigar a la rebel·lió amb el crit d'«Exèrcit al Poder», o qualsevol altre en el mateix sentit, i molt menys encara, que hi hagi oficials de l'exèrcit o de les forces d'ordre públic que en facin cas.

Per a tot aquell que hi vegi més enllà del seu nas és molt clar que el pati no està per a subversions militars. No és la voluntat del poble ni correspon al moment històric. És ben cert que les accions terroristes provoquen indignació i que hi ha una gran preocupació per la crisi econòmica. Però també és ben cert que un cop militar no significaria cap solució i que la situació resultant no seria capaç de resoldre cap dels problemes del país, i seria totalment inviable en el context de l'Europa Occidental, de forma que hauria d'evolucionar ràpidament cap a sistema democràtic. Per això se'ns fa difícil comprendre els fets reals i els veritables objectius de la «Operació Galàxia». Respecte als fets, quedem meravellats que una operació d'aquest tipus l'hagin muntada un tinent coronel i un capità, i ningú més. I respecte als objectius, què pretenien? Impedir el referèndum constitucional? I, aleshores, què? Tornar a una dictadura? Salvar el país?...

El país no necessita «salvadors», sinó treballadors eficaços en els camps de la cultura, la política, l'economia, la indústria, el comerç, l'agricultura, la investigació, etc. En tots els camps de l'activitat humana.

I deixem-nos d'operacions salvadores. No fos cas que acabessin com la del «reverend» Jim Jones a la jungla de Guiana.

En lloc de sembrar la mort, val més que emplenem de vida la nostra Galàxia.

C. U.

del vespre i la mensualitat és de 2 i 3 pessetes.

A començaments d'abril, l'Ajuntament compra dos pianos «Izabal» i són col·locats a les aules del grup Escoliar Pereanton. El dia 17, el mestre Ruera, director de l'orquestra «La Catalònia» i professor de solfeig i teoria a la nova Escola, contrau primeres núpcies amb Maria Casademunt i Armengol. El dia 26 l'Aureli Font, director de l'Orfeó Granollerí i professor de teoria i piano a la nova Escola, rep un homenatge a La Unió Liberal. La comissió organitzadora la formen Joaquim Pla, A. Garrrell, Joaquim Muntané i Josep Riera. D'entre els 60 assistents, s'hi destaquen en F. Torras, Pres. de La Unió Liberal; en A. Villà, vicepresident; en Magí Anglès, President de l'Associació de Música; els regidors Amadeu Barbany i Francesc Sala; en Josep M. Ruera; en Joan Montaña, mestre de l'Escola de la Unió; i en Pere Vegué, director del Col·legi de 2.º ensenyament.

El 29 d'abril, la Societat Coral L'Aliança de La Garriga, celebra una festa en honor del seu Director Aureli Font i professor de la nova escola, amb una excursió a Aiguafreda fent una cantada davant de l'Ajuntament i a la Llobeta on després de dinar hi donen un concert.

El dijous 3 de maig, en Francesc Sala i Torras, presenta la seva dimissió com a regidor del consistori, sense que la premsa sàpiga donar-ne el motiu. Els seus companys d'Ajuntament Barbany, Parera i Alfred Baró, fan un encès elogi de la seva tasca, remarcant l'esforç que va dur a terme fins a aconseguir l'Escola Municipal de Música. Finalment s'acorda que consti en acta el sentiment de la Corporació que es veu privada de tan excellent company.

El divendres 6 de juliol, a les 7 de la tarda, es celebra la clausura del curset preparatori començat el mes d'abril, de l'Escola Municipal de Música; hi assisteixen per part de l'Ajuntament el regidor A. Barbany i el cap de la Policia Urbana; i per part del Patronat de l'Escola els Srs. Anglès i Sala. Comença la festa amb un breu discurs del mestre Ruera en representació del professorat, seguidament es realitzen els exàmens i acaba la clausura amb diversos parlaments a dos quarts de nou del vespre.

Pel setembre, s'obre el nou curs 1928-29 amb una nota firmada pel secretari del Patronat Sr. F. Sala, convocant la inscripció de matricules pels dies 12 al 25 del mateix mes. Es dona començament oficial del curs a primers d'octubre i el nombre d'alumnes arriba a 63.

L'Ajuntament davant d'un estudi presentat pels professors, accedeix a ampliar la plantilla i convoca una nova plaça de professor de Clarinet, Requinto, Saxofó i auxiliar de solfeig i teoria. Aquesta plaça està dotada amb 1.000 pessetes anuals per tres hores setmanals de classe.

El 15 de novembre al Casino, s'obre el tribunal d'oposicions. Forma part del Jurat l'Amadeu Barbany, i els mestres Lambert, Joan Vives i Josep M. Ruera. La plaça és adjudicada al professor Joaquim Pla.

Resum de notícies a l'entorn de l'Escola Municipal de Música del «Diari de Granollers» i del setmanari «La Gralla».

Granollers novembre 1927 - desembre 1928.

LLUIS TINTÓ

la lluita contra l'analfabetisme

Una situació alarmant

Queda enrera aquella campanya de culturalització dels «Tele Club» amb què a les zones rurals podien prescindir dels mestres entronitzant el televisor. Com també queden lluny aquelles declaracions victorioses davant la Unesco que a Espanya s'havia vençut i anihilat l'analfabetisme. Ara ens fiem més de les estadístiques. En el nostre municipi —sense Canovelles i Les Franqueses del Vallès— hi havia a l'any 75 un 8'10 per cent dels adults que no sabien llegir ni escriure. I si voleu un 47'50 per cent que no tenien el certificat d'escolaritat. Les estadístiques han variat molt poc. O sigui que quasi una de cada deu persones és analfabeta i també quasi la meitat de la població no tenen el certificat d'estudis primaris, amb l'aggravant que aquestes persones únicament poden realitzar treballs no qualificats.

L'analfabetisme no és una cosa llunyana. Ens el trobem a cada moment, quan a l'hora de firmar qualsevol document s'ha de fer servir una tinta negra que embruta les mans, o quan en llegir un rebut et comenten que no porten les ulleres, o quan l'han de firmar escriuen una ganyota i et diuen que s'hi han deixat lletres, o quan amb tota la simplicitat del món et comenten que varen aprendre a firmar —únicament firmar— quan varen arribar a Catalunya.

Una altra dada colpidora l'he trobat en revistes que manifesten que un vuitanta per cent dels espanyols no ha llegit mai un llibre. I és que molts dels que saben llegir, no se'ls ha creat l'interès per la lectura. Les xifres són realment alarmants.

La campanya d'alfabetització al Vallès Oriental

El moviment d'alfabetització als barris s'inicia a Barcelona l'any 74. Comença al barri de la Mina. Segueix als altres barris perifèrics. La financiació, encara que variada, generalment era l'Ajuntament qui se'n feia càrrec. L'Estat ho volia desconèixer. A la campanya promoguda inicialment per Associacions de Veïns i Assamblees Populars de Barri, s'hi afegeixen, al curs 77/78, les forces sindicals. A final d'aquest curs el Minis-

teri d'Educació i Ciència augmenta fins a noranta els educadors especialitzats.

En l'Editorial de la setmana passada ens en fèiem ressò. Després del típic estira i arronsa amb el Ministeri corresponent, s'aconsegueix el 13 de novembre que siguin nomenats, o ratificats, l'Anna Maria Carmona i l'Agustí Corominas. Ambdós ja havien començat la tasca de conscienciació que seguint el model de Barcelona passava per les Associacions de Veïns i els sindicats UGT, CNT i CC.OO. En la primera assemblea es decideix els llocs on es donaran les classes. El primer és Canovelles, que agrupa la població del barri Congost, Finsobe i Canovelles. L'altre és a les Vivendes Sindicals, que agrupa aquestes amb les Vivendes Carrero Blanco i el barri de Sant Miquel. Tot va quedar frenat amb la retirada dels nomenaments. Després que Madrid tornés a dir que sí es reuneixen amb l'Inspector de la zona i s'arriba als següents acords.

Curs per aprendre a llegir i escriure

Aquest es farà a la tarda de dos quarts de quatre a dos quarts de cinc, en els dos llocs esmentats. Es considera l'analfabet, portador d'una cultura, encara que diferent de la que es dona a les escoles. El mètode que segueixen és el d'en Paulo Freire, pedagog brasileny exiliat. Es parteix de la paraula —escollida pel grup— amb tot el seu contingut, per arribar a la síl·laba i seguidament a la lletra amb les diferents grafies —impremta, caligràfica, minúscules i majúscules—.

Curs per a obtenir el Graduat Escolar

Aquestes classes es faran al vespre de dos quarts de sis a les set, en els llocs esmentats. I de dos quarts de vuit a les nou en els col·legis Pereanton o Victòria. Al moment d'escriure-ho encara no està decidit. No són uns estudis fets amb calçador. Es preocupen més per les relacions i interpretacions, que no pas per resoldre una equació de segon grau. És més important la informació que el llibre. Pretenen més donar una formació base per adults, que no pas realitzar les típiques memoritzacions. Es comença per un tema del qual n'aniran cercant informació aplicant-la a diferents branques, ja sigui matemàtiques, geogràfiques, lingüístiques,...

Tot en castellà

En principi les classes està previst de fer-les totalment en castellà. Sabem que una quarta part dels apuntats són catalans. Tenen ganes de plantejar-s'ho. Evidentment el Vallès Oriental no s'acaba amb aquesta zona. Però les limitacions són moltes. Tot això és tema dels projectes, però no corresponen a l'avui que us presentem.

PlaçaGran

Publicació
Granollerina

Anuncieu-hi!

DE L'ARTICLE 27 E L

Tothom té dret a l'

L'ensenyament bàsic ob

Els poders públics garanteixen el dret tot

programació general de l'ensenyament amb

els sectors afectats i la realit

abetisme dels adults

Paulo Freire,
despertant la consciència popular

Dibuix de Vargas
a «Cuadernos de Pedagogia»

L'ensenyament és gratuït

L'Agustí i l'Anna estan il·lusionats amb el que podríem anomenar l'aventura per culturalitzar el Vallès Oriental. Davant la greu situació s'han preparat, tenen grans esperances i projectes. De moment sembla que s'aconseguirà que els alumnes es podran qualificar des d'aquí, sense passar pels tribunals de Barcelona. L'ensenyament enguany serà gratuït. Fins a l'any passat els alumnes s'havien de costejar els estudis, que pujava la xifra d'unes dues mil pessetes mensuals. Això estava en total contradicció amb la Llei General d'Educació. Però si l'Estat no pagava, els professors bé havien de cobrar. Resultava que la classe més desfavorida socialment pagava doble el desig d'aprendre.

A CONSTITUCIÓ

educació.
obligatori i gratuït.
hom a l'educació, mitjançant una
la participació col·lectiva de tots
de centres docents.

El nivell d'instrucció a la Vila de Canovelles

Aquestes dades foren elaborades pel Col·legi Nacional Jacint Verdaguer de Canovelles a partir del Cens de l'any 1975.

Nivell d'instrucció a Canovelles l'any 1975	Percentatge
Tenen l'Ensenyament primari incomplet	46'641
No saben llegir ni escriure	19'939
Tenen l'Ensenyament primari complet	26'042
Batxillerat elemental	2'327
Batxillerat superior	0'586
Formació Professional	3'839
Peritatge, Enginyeria tècnica	0'320
Ensenyament superior	0'302
Total	100'—

Si descontéssim —ens diuen— els infants que no saben llegir fins els sis anys, resulta que a Canovelles hi havia **825 adults que no sabien llegir**, dels 11.054 habitants de fet, o sigui un 7'46 per cent d'analfabets adults.

En la revista «Perspectiva Escolar» n.º 13 (març del 77) en Luciano Nuñez —Director de l'esmentat centre educatiu— ens comenta que en una mostra realitzada sobre sis-cents alumnes ens dona que el 30 per cent de les famílies, el pare o la mare són analfabets i en el 7 per cent tots dos.

Agraïm aquestes dades reals que ens ofereixen. Les publiquem amb l'única intenció de fer prendre consciència a la població d'un mal, moltes vegades encobert, que exigeix l'esforç de tots per trobar-hi solució.

La lluita contra l'analfabetisme es porta en molts indrets. L'Ensenyament General Bàsic n'és un. L'altre és en el servei militar. Amb moltes limitacions es va treballant per respectar el dret que tothom té a l'educació. No obstant hem de reconèixer que desgraciadament molts infants surten de la bàsica amb greus dificultats de lectura i com podeu pensar d'escriptura. I en el capítol dels analfabets s'hi troben moltes persones amb dificultats de dislèxies o amb mals aprenentatges de lectura.

A cop de lleis i de decrets no s'arregla el problema. Hi manca el caliu humà. Aquesta vegada crec que, encara amb totes les limitacions que hem parlat, puc dir que aquest caliu no hi faltarà. Els adults trobaran uns mestres que volen dedicar-se a la difícil i específica tasca d'augmentar els seus coneixements. El passat dilluns dia 20 s'han començat les classes d'una nova etapa. Des d'aquí hem fet el petit esforç de donar-ho a conèixer. Agrairiem als lectors la seva difusió.

Josep M.º Farnés

Dades sobre l'analfabetisme a Catalunya

	PERCENTATGE d'analfabets adults	dels que no tenen Certif. Escolaritat
Barcelona	10'—	55'—
L'Hospitalet	9'20	50'—
Sant Adrià	14'20	62'—
S. Vicenç dels H.	13'30	66'50
Cornellà	9'20	52'50
El Prat del Llobregat	9'—	63'10
S. Boi del Llobregat	11'60	58'10
Mataró	10'50	52'—
Ripollet	10'—	44'30
Rubí	9'—	51'60
Sabadell	10'70	50'90
Terrassa	10'—	45'50
Granollers	8'10	47'50
Berga	10'10	48'—
Vilafranca del P.	9'—	46'60

L'Estudi està realitzat per l'Institut Nacional d'Estadística a partir del padró del 1975.

Teatre

El Teatre i els dies

Per començar, el cronista us ha de confessar un cert cansament. La seva feina s'ha iniciat en dies de molt tràfec. A Granollers, aquests dies, la màquina del Teatre no para. Algun dia fins i tot fa tornos. El món teatral granollerí és un rusc d'abelles per la primavera.

Com que de rendiment parlem, cal que deixi el cansament de banda i faci la crònica o, almenys, l'inventari del teatre que s'ha fet dins el 7.^è Cicle i que encara no havia quedat registrat.

Sol, Solet...

Espectacle dels Comediants

Dia 4 de novembre, a les 5 de la tarda

L'espectacle està format per elements de procedència diversa i sempre popular: rondalles, cançons, música, gegants, cap grossos, patums i màscares.

La unió d'aquests elements es produeix gràcies a la saviesa teatral dels COMEDIANTS. L'acció teatral arriba a l'espectador per sorpresa, amb accions simultànies, jocs escènics simples. Tot el que fan servir, des de les històries fins els vestuaris, és simple. El Teatre en mans del grup té frescor i senzillesa. No ha perdut el sentit del joc ni la bona jeia de la ingenuïtat. Els infants s'hi senten bé. L'encís del teatre s'hi produeix en cada moment.

Les notes transcendents, quan n'hi ha, són introduïdes per via de la ironia i la tabola.

Els COMEDIANTS tenen una difícil habilitat: transformar els elements folklòrics en elements vius. Els seus espectacles, i el que ens ocupa especialment, fan oblidar-nos del determinisme i del fatalisme de les diades folklòriques: en els seus espectacles cada dia és festa major, cada dia és Corpus, cada dia hi ha una àvia que explica una rondalla o canta una tonada popular. Cada dia és festa.

No voldria excedir-me, però estic temptat de dir que els COMEDIANTS ens són necessaris a l'actual panorama del teatre a casa nostra. Si més no, per desintoxicar-nos.

El Dret al revés

de Serra Fontelles

Muntatge de l'Agrupació

Maragall de Sant Cugat

Estrenada el 4 de novembre 10,30 nit

L'obra de Serra i Fontelles, 7.^è Premi Ciutat de Granollers, ens ha fet pensar de manera obsessiva en la crisi del Teatre. I d'una forma especial en la creació de textos dramà-

tics. Els textos dramàtics tenen les seves pròpies exigències, diferents, sens dubte, de les de qualsevol altre gènere literari apte només per a ésser llegit.

Amb tot, **El Dret al Revés** no és del tot desapropiable. Mostra un lloable domini de l'idioma per part de l'autor. Els text està format per l'acumulació de llenguatges diversos: des de modismes de llenguatge col·loquial fins a discursos feixistes dels anys negres. És difícil aconseguir una unitat amb elements formals tan diversos: diàlegs realistes en un context de teatre de l'absurd, afegint-hi elements catalogables dins del teatre-document. I tot servit per uns personatges, que a excepció de la parella central estan molt allunyats del món real. Tots els elements que ha volgut usar l'autor són vàlids.

El que no ha resultat vàlid, creiem, és l'acumulació de tots ells en la unitat del text, ja que en tot moment dona la sensació d'haver-hi quelcom que no funciona. El llenguatge en el teatre és un mitjà mai un fi.

A més, la posta en escena va ser excessivament allargassada amb considerables trencades de ritme, la qual cosa va produir l'adormiment dels espectadors. La representació va començar a les onze de la nit i acabà a 2/4 de dues de la matinada.

El Bufó

d'Albert Vidal

Dia 11 de novembre a les 10,30 nit

Amb una setmana de coll i amb la presentació de l'espectacle d'Albert Vidal, el Cicle de Teatre esbaldeix el mal regust deixat per l'espectacle anterior.

Es innecessari remarcar la qualitat i el to directe del muntatge. Sense afegitons efectistes, sense cap mena de maquinària sofisticada, l'actor tot sol, amb el domini perfecte del seu cos, la seva veu, el seu gest, aconsegueix la comunicació amb el públic.

A la primera part de l'espectacle i per causa del to poemàtic d'OPERA aquesta comunicació podria ésser difícil i som testimonis que des d'un primer moment aquesta comunicació s'hi estableix.

L'espectacle va ser breu, només durà encassament una hora, l'encert, la precisió, la preparació i l'exigència d'Albert Vidal fan possible un gran espectacle en un temps breu, brevíssim ens semblava als espectadors.

Un actor d'aquestes característiques ens reconcilia amb el teatre. La joia, el joc, l'humor de la «Commedia de l'Arte» van ser presents a l'Envelat del Cicle.

Posats a somniar ens agradaria veure l'Albert Vidal fent un Arlechino de Goldoni.

Joan Colomé

Art

Font Díaz i el marc dins del marc

A la sala a de la «Galeria ab» es presenta una mostra de l'obra de Font Díaz poc conegut per aquestes zones. L'abstracció que presenten les seves obres, es basa tant en la mínima presència de les formes, com en una poètica amagada. Per l'aspecte formal podríem dir que la seva obra ratlla la pintura/pintura, sense arribar a ficar-s'hi del tot. Les formes són insinuades per tímides incurcions de la llum o pel to del color. Les diferents intensitats traspassen les formes i construeixen marcs dins del propi quadre, donant una textura totalment plana i bidimensional a l'obra. I són aquestes referències, tan limitades i escasses, les que provoquen tota mena de suggerències. Els grafismes, sovint es tradueixen en raspats, guixades o lleus aparicions d'altres formes. L'obra de Font Díaz no se'n presenta totalment exterior: una gran quantitat d'energia resta amagada, no es fa explícita, no s'evidencia del tot amb les formes externes.

Manuel Clot

Telèfons d'Urgència

Policia Municipal	870 05 11
Guàrdia Civil	870 00 68
Bombers	870 11 72
Parada Taxis	870 10 28
Funerària	870 00 89
Creu Roja	870 00 32
Metges d'urgències de la Seg. Social	870 01 91
Ambulàncies	870 00 92

GARCIA CUEVAS

JOYERO

Llistes de Boda ■ Regals d'Empresa

Santa Anna, 2

Telèfon 870 04 85

Granollers

Mesquinament inutilitzats

Una tauleta, unes revistes i deu minuts a la sala d'espera d'un despatx.

S'hi espera, també, una senyora i una nena. La nena és petitona. La senyora té tot l'aspecte de ser la seva mare.

Després del «Déu vos guard!» de rigor, m'assec. I, tot fullejant alguna revista, observa, escolto i callo.

La nena és bellugadissa, la mare nerviosa, La nena xerroteja, la mare s'impacienta, La nena, no hi ha qui la faci estar quieta.

A mi, que la nena sigui bellugadissa no em molesta gens, més aviat me la fa simpàtica, tant, que m'entren ganes de jugar-hi, de dir-li alguna cosa, fer-li alguna manyaguera.

No ens diem res encara. A qualsevol moment, però, esclatarà la comunicació. Falta, només que salti l'espurna. Potser un gest, potser una mirada, potser un somriure.

Ai las! L'espurna no saltarà. Unes paraules de la mare gelen l'encís de l'infant. Manen. Manen que estigui quieta, que no es bellugui, que no molesti. Ningú no s'havia queixat, només la mare.

Massa sovint, a les sales d'espera, els menuts s'hi posen nerviosos. Això és ben cert, però les mares, les mares s'hi fan pesades.

Prou insisteix, però no se'n surt. Fracassa estrepitosament. La nena es mou sesne parar. La mare ja no domina la situació, vull dir la nena.

Inconscientment, n'estic segur, la mare s'agafa allà on pot. I vet aquí que, desesperada, m'afronta amb la nena. Li fa: «Estigues quieta, si no aquest senyor et pegarà». La nena, aquesta vegada, creu.

Sóc jo qui, dintre meu, es rebel·la. No s'hi val. No sóc enemic dels infants. I té, ara, sense buscar-m'ho, estic entre dos focs. Represento, contra la nena, l'autoritat, la força, la por. Sobretot la por.

La nena roman amb els seus ulls grossos oberts i astorats. Viu la por. Jo sé, amb desencís, que sóc utilitzat, mesquinament, grosserament, injustament.

El cas és que no podré aclarir res de res. En aquell precís moment pas-

GLOSES

Les èpoques de cadascú

S'esdevenen al món, de tant en tant, uns fets prou transcendents com per marcar, amb ells, el començament d'una nova Edat. La història s'en-carrega de fer aquestes partions en el temps, i un dia és la caiguda de l'Imperi d'Occident; un altre la presa de Constantinoble pels turcs, com finalment és la Revolució Francesa que va donar pas a l'Edat Contemporània.

Tot això ho hem après al batxillerat. Però no podem relliscar a escriure sobre temes massa altisonants, tan fora del nostre abast. Modestament volem parlar de les èpoques en la vida de cada ser humà, creades per ell mateix, a cavall d'un fet que ha estargit en el seu esperit l'esclat d'una nova època.

Hi ha qui queda ancorat per sempre més en una era íntima qualsevol. Hem conegut un home que, a la meitat de la seva vida, va trencar-se una cama. Ja heu begut oli si us arrisqueu a tenir-hi una assentada. Ell no us parlarà de res més que d'aquell accident. Us dirà, per exemple: —«Això va passar quan m'havia trencat la cama». O bé: —«Tal cosa va succeir quan feia dos anys que m'havia trencat la cama». Aquest home no arribarà mai a la tercera edat de què ara es parla. Amb les dues que ell tot sol s'ha empescat, ja en té ben bé prou.

Coneixem un amic, un bon amic, a qui una circumstància aparentment trivial va separar la seva vida en dues porcions: la d'abans de trobar aquella xicoteta en un autobús, a Barcelona, i la de després d'haver-la-hi trobada.

El cas és que un dia, ja fa anys, va pujar en un d'aquests vehicles urbans ple de gom a gom, com de costum. L'autobús —ja ho sabeu— és una baluerna trontollosa i emmurriada que transita a rampells i a batzegades, conduïda per un home arrauxat, impacient només per arribar ben aviat a la parada final. I tantost accelera furiosament, com tot de sobte ralenteix i frena, sense mirament a la seva càrrega humana.

El nostre amic anava dret, arrapat en una anella que penjava del sostre, però així i tot brandava de proa a popa amb el perill de desllorigar-se el cos.

Fou aleshores quan va intervenir aquella noia asseguda en oferir-li amablement el seu seient. El nostre amic va sentir, en aquell moment, com una altra mena de sotrac. Fou un sotrac profund, ben endins de la seva ànima. Li va semblar que aquell acte, tan gentil, era tot un capgirament del que fins llavors li havia passat, No podrà acceptar, sense avergonyir-se, un sacrifici que sempre havia fet ell a profit de les senyores.

Però el va acceptar, sí, el va acceptar perquè no hi havia lloc per a cortesies en aquell autobús tan atapeït.

Assegut confortablement, va començar a sentir en la consciència una mena de rau-rau que el contorbava. Aquella minyona li acabava de fer veure que si ell no era vell del tot, en devia tenir, tanmateix, l'aspecte. S'adonà, tot d'una, que ja no estava per fer compliments en un oferiment d'aquella mena.

Aquest descobriment el va entristir. I com més hi pensava, més desgraciat se sentia. Era un vell —prou que ara ho veia— però encara no s'ho havia confessat mai.

En descendir de l'autobús, amb aquella amargor que el rosegava, li semblà que els peus ja no el portaven tan lleugerament com abans, i va imaginar-se —Déu meu!— que el genoll dret li grinyolava a cada pas.

XIXU

so de la sala d'espera al despatx. Encara sort que la mare no ha endevinat que jo era capellà. Aleshores pla, quina barreja de coses no hauria fet!

Marxo amb el cor enconguit, trist i decebut. El fet, minúscul i de cada dia, em trastorna i m'omple d'interrogants.

Per què se m'ha utilitzat? Més exactament, per què se'ns ha inutilitzat?

Possiblement la nena i jo no ens trobarem mai més. Tant se val! Però, i la nena, quina imatge no s'anirà fent d'ella mateixa, dels altres, de l'amistat, del diàleg, de la convivència, de la vida, vivint situacions així de falses?

Els grans, ai els grans, amb les nostres pors i els nostres prestigis, que en trenquem i n'espantem de persones!

Josep Cardús i Grau

duran

joiers

35 anys creant les seves joies

RIERA

Regals d'Empresa

Granollers Anselm Clavé, 8 i 16 Tel. 870 03 22

baró S.A.
CONSTRUCCIONS

Ronda Universitat, 7, 2.^{on}

Tel. 318 32 34

barcelona

Josep Umbert, 84

Tel. 870 23 94

granollers

GESTORIA ADMINISTRATIVA
ESCOLA CONDUCTORS
ASSEGURANCES GENERALS
ADMINISTRACIO FINQUES

GARCIA

CARRER GIRONA, 52, 1 - TEL. 870 04 92 - 870 22 11

CARRER A. VIÑAMATA, 3 - TEL. 870 13 79

GRANOLLERS

Plaça Perpinyà, 2

antoni

PORTA

sastre

GRANOLLERS

Esports

Relacions Hispano - Xineses de l'esport espectacle, a l'esport popular

Una Delegació Esportiva de la República Popular Xinesa, ha visitat el nostre país per tal de signar a Madrid un Conveni de col·laboració mútua entre ambdues parts.

En aquest conveni, convenen afirmar i augmentar els contactes directes en Educació Física, esports i medicina esportiva, com també intercanvi d'experiències en la introducció de l'educació física i l'esport a la vida de la població, així com un ampli intercanvi i cooperació en tot el relator professorat.

En el transcurs d'aquesta visita, han manifestat que compten amb més de mig milió d'ensenyants de l'educació física a les escoles, i que vint mil graduats dirigeixen aquest professorat.

Seguirem amb dades sobre l'esport xinès, 150 milions de jugadors de Ping-pong, 100 milions de bàsquet, tot just es comença a jugar al futbol, i ja

passen dels 20 milions, que a la província de Canton, son més de cinc mil equips de voleiball, i que la majoria de la joventut xinera, practica algun esport.

Després del seu apartament del Comitè Olímpic Internacional, i en cas que es confirmi la seva inscripció, Xina pot ésser la gran «explosió» de l'esport mundial, oimés quan de la seva filosofia en cal remarcar, que no es practica l'esport com a espectacle, i que el més important, es dirigir-lo en benefici de la salut del poble xinès.

Pobre, és el bagatge que l'esport espanyol pot aportar a aquest intercanvi, sempre i quan tingui confirmació aquesta actuació, en canvi grans ensenyaments poden obtenir-se de l'esport xinès, com prou vegades hem d'acabar tot dient, que aquests ensenyaments no caiguin en el buit.

J. Comas

Cinema

Sobre bruixes i bruixots

Estats Units. Anys cinquanta. Guera Freda. Hi ha psicosis de comunisme per tot arreu. El «Comitè d'Activitats Antiamericanes» (House Un-American Activities Committee) vol comprovar «l'americanisme» i la «lleialtat» de la gent de Hollywood i de l'espectacle. El senador McCarthy és nomenat president del comitè. Comencen els interrogatoris a actors, directors, guionistes, productors... preguntant llur activitat política present i pretèrita. Molta gent refusa contestar emparant-se en la Constitució: el Comitè és anticonstitucional. Surten les «l·listes negres» (les «blacklisteds»). Hi ha gent que és empresonada i n'hi ha que se'n va a Europa.

En aquest context (1) es desenvolupa «The front». (2), film nordamericà de l'any 1976 que ha estat fet per gent que va viure i patir aquesta veritable cacera de bruixes: el director Martín Ritt, el guionista Walter Bernstein i l'actor Zero Mostel (recentment mort) van estar a les llistes negres.

La pel·lícula compta amb la primera interpretació dramàtica, i ben aconseguida, del fins ara còmic Woody Allen fent d'home de palla que firma les obres d'un guionista anomenat a les llistes negres i el seu procés de conscienciació vers una situació definitivament feixista.

El que hom esperava del film queda des del primer moment desgavellat.

Així, el que podia ser un esclat o un crit de ràbia vers una situació, res-

ta diluït en formes de comèdia dramàtica, de bons sentiments dels protagonistes, d'impotència en llocs kafkians i de fantasmes personals deixats anar a poc a poc perquè ningú no s'esverri.

Aquest parer ve donat per unes declaracions del director Martín Ritt referent a les intencions del film (3) i que a l'hora de la veritat s'han vist fallides: «La meua pel·lícula és una pel·lícula sobre el nostre país, Amèrica, sobre el que hi ha de meravellós i de mercenari. Ambdues coses hi són a la vegada. «The Front» potser sigui el film més polític que s'hagi fet mai a Amèrica. Diu quelcom sobre els drets civils i sobre el país. Jo vaig estar a la llista negra i crec fermament que si aquells que vàrem patir les conseqüències d'aquell període no haguéssim estat conscients de la importància de prendre una postura aquells dies, no hi hauria hagut vint anys més tard qui hagués resistit el Watergate o el que Watergate representava».

Doncs, que bé!

Lluís Bauxell

(1) Sobre aquest període nefast de la història nordamericana, hi ha un opuscle excel·lent de Romà Gubern: «McCarthy contra Hollywood: «La caza de brujas» (Ed. Anagrama, 1970).

(2) Es projecta en el cinema Principal, fins el diumenge dia 26. Aquest film ja s'havia passat en el mateix cinema, solament el 28-8-78, per una fallença de la distribuïdora.

(3) A «Nuevo Fotogramas», 4-2-77.

Agenda

Teatre

Dissabte 25

10,30 nit al Teatre - Envelat

Diumenge 26

Tarda les 7

M 7 Catalònia

ELS JOGLARS

Cinema

ASTORIA

Las cálidas noches de Popea

Volvoretta

MAJESTIC

Por quien doblan las campanas

La última jugada

MUNDIAL

Hombres salvajes, bestias salvajes

El apolítico

PRINCIPAL

The Front

SALA SANT ESTEVE - club infantil

Vikings

Sardanes

Matí a les 12, a la Porxada

Cobla Genisencà

Exposicions

Museu de Granollers

Nines, vestits, instruments

Matí, de 11 a 2 - Tarda, 6,30 a 8,30

Casino-Club de Ritme

Exposició col·lectiva

Matí de 12 a 2 Tarda de 7 a 9

Sala Sant Jordi de la

Caixa d'Estalvis de Catalunya

Esmaltes Mercè Gregori

Ceràmica Ribera

Mosaics Pere Roig

Matí, de 11 a 2 - Tarda, de 7 a 9

Caixa d'Estalvis de Sabadell

Olis Carbajo

Matí de 12 a 2 Tarda de 7 a 9

A B, Galeria d'Art

Sala A - Font Díaz, olis

Sala B - Siches, dibuixos i pintures

Matí de 11 a 2 Tarda de 6,30 a 9,30

Diumenge 26

Futbol

9 matí camp E C. Granollers

Granollers B - Cardedeu

A les 10

Granollers A - Cornellà

Handbol

11 matí - Pavelló Municipal

Granollers - Sant Joan Despi

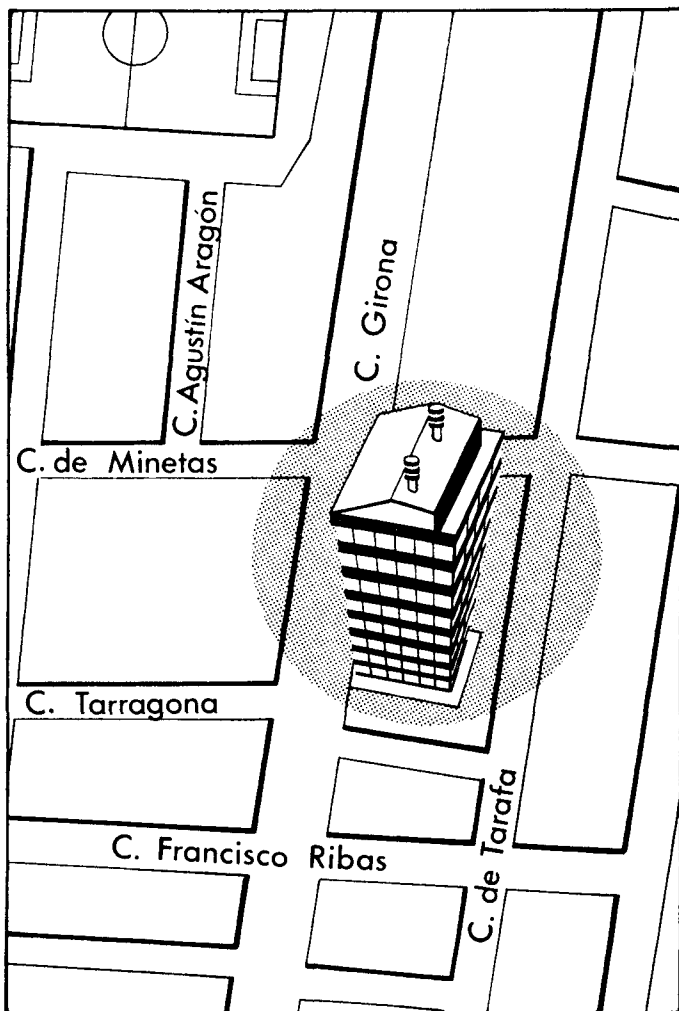
12,15 - Primera Provincial

Granollers - Bidasoa

c. Girona 77-79 - GRANOLLERS

PISOS GESTA *

Es distingeixen per
una acurada construcció
i per la qualitat dels seus acabats.

- * 4 HABITACIONS
- * CUINA: Equipada amb armaris baixos i murals, cuina damuntera a gas butà, forn mural independent elèctric, campana extractora, preparat per a neteja vaixelles, alicatat fins el sostre amb ceràmica relleu, sòl de ceràmica tipus grès.
- * MENJADOR-ESTAR: Amb accés directe a l'exterior, independent de la zona de nit.
- * BANY COMPLET: Amb sanitaris de color, griferia d'importació i sòl ceràmic.
- * LAVABO: Amb inodor i lavabo color, sòl ceràmic.
- * REBEDOR: Independent.
- * 2 TERRASSES: Una exterior i una altra interior per a zona de servei.
- * CALEFACCIÓ: Central a totes les dependències i comptador individual de consum.
- * PARKING: En el mateix edifici.
- * PREU: Des de 2.600.000 ptes.

INFORMACIÓ I VENDA:

En el mateix edifici tots els dies laborables de 6 a 8. Dissabtes de 5 a 8. Diumenges de 11 a 1 del matí.

A les nostres oficines tots els dies en hores laborables.

***GESTA**

Plaça Caidos, 23 - T. 870 11 12 - GRANOLLERS.